

Når statsministeren nu siger – og det er jeg glad for – at de enkelte forslag i Stuart Harbinsons forslag ikke er for vidtgående, kunne man så forestille sig, at den store omverden kunne blive bekendt med det synspunkt, ved at regeringen, eventuelt statsministeren, offentligt tilkendegav i en henvendelse til vores EU-partnere og i en henvendelse til Stuart Harbinson, at vi synes, forslagene peger i retning af et fornuftigt forhandlingsgrundlag, og at vi måske i virkeligheden gerne så, at de gik endnu videre i retning af en aftrapning, men vi vil også gerne se på, om der er andre ordninger f.eks. fra USA's side, der skulle med ind i forslaget? Altså at man ikke gør den manglende balance, som statsministeren taler om, til en forhindring for at komme i gang med forhandling, men tværtimod gør det til en del af den forhandling, som man aktivt støtter.

Så vil jeg for det andet gerne spørge, hvad det er, statsministeren mener, når han siger, at der ikke er en balance. Er det nødhjælpen, som bliver camoufleret som nødhjælp og i virkeligheden er landbrugsstøtte, eller er det eksportkreditter, eller hvad er det for en type af ubalance, der er i forslaget? Det er jo oplagt, at når EU har langt den største landbrugsstøtte, bliver vi jo også ramt af en reduktion; det siger sig selv.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ganske ofte, når vi drøfter de her ting, får jeg et klart indtryk af, at hr. Jørn Jespersen er fuldstændig urealistisk i forhold til, hvad det er muligt at opnå i EU. Der er ingen tvivl om den danske regerings holdning: Vi arbejder på at få en så vidtgående reform som overhovedet muligt.

Men det er altså velkendt, at der i EU-kredsen langt fra er enighed om, hvor langt man kan og bør gå, når det gælder reduktion af landbrugs-subsidier og reformer af den nuværende landbrugspolitik i EU.

Der prøver vi så at presse på alt det, vi kan. Kommissionen fremlagde som bekendt i januar forslag til reform af landbrugspolitikken, som nu er genstand for drøftelser i Rådet. Jeg tror, hr. Jørn Jespersen er klar over, at det er meget vanskelige forhandlinger, idet en række lande ikke ser behov for en reform af den fælles landbrugspolitik, i hvert fald ikke i den udstrækning, som Kommissionen lægger op til, og som Danmark i øvrigt støtter.

Set med regeringens øjne er ikke mindst forslaget om afkobling af den direkte landbrugsstøtte utrolig vigtig, og regeringen finder det derfor vigtigt, at der trods den store modstand i

en række medlemslande fortsat arbejdes for at skaffe et flertal i EU for reformer i den retning, som Kommissionen foreslår.

Det er det realistiske grundlag, det er det, vi arbejder på, og her behøver hr. Jørn Jespersen ikke at være i tvivl om regeringens holdning. Det er han i øvrigt heller ikke, men derfor kan vi jo godt få nogen tid til at gå her i salen med at gentage det.

Jørn Jespersen (SF):

Ja, men jeg garanterer statsministeren for, at han ikke behøver at ulejliges sig i salen onsdag eftermiddag fra det øjeblik, hvor der kommer en klar og utvetydig melding fra den danske regering til vores partnere i EU og til WTO om, hvad den danske regering mener.

Men når statsministeren siger, at jeg ikke behøver at være i tvivl om regeringens holdning, er det desværre usandt. Der er al mulig grund til at være i tvivl om, hvad regeringen mener, for man har nemlig ikke meldt noget ud. Statsministeren kan ikke dokumentere et eneste sted, hvor regeringen har meddelt vores partnere i EU, hvad Danmark mener. I det sidste referat fra rådsmødet for landbrugsministre er der ingenting om Danmarks holdning, ingenting om et mindretal, der skulle sige: Fornuftigt forslag, lad os fremme det.

Så jeg vil spørge igen: Kunne statsministeren ikke forestille sig på et eller andet tidspunkt at give en melding til vores EU-partnere om, at vi synes, Stuart Harbinsons forslag er et velegnet forhandlingsgrundlag?

Martin Lidegaard (RV):

Det er en kendt sag, at EU's landbrugsstøtte ikke er et lige så varmt emne i pressen som krigen i Irak eller for den sags skyld samlingen af Europa for et halvt år siden.

Kl. 13.40

Men det tragiske er jo, at der hver dag dør 30.000 børn af sult bl.a. som følge af de landbrugsstøtteordninger, der undergraver ulandenes økonomi. Derfor kunne jeg fristes til at gentage mit spørgsmål, om statsministeren agter at føre en lige så høj og konsekvent profil på det her område internationalt, som han har valgt at gøre det på andre områder, og herunder igen spørge: Hvilken strategi har statsministeren for, hvilke alliancepartnere man kan tænke sig at have i WTO, i EU for disse synspunkter?

Når jeg spørger om det, er det selvfølgelig, som statsministeren også har antydnet, fordi